

7. Schein, E.H. (1996) Culture: The missing concept in organization studies. Adm. Sci. Quart., 41, 229–240.

8. Zubar I, Yu O. Prospects of Heliciculture Development as an Innovative Industry of Agriculture in Ukraine. The Scientific Heritage, 2021, 60-3.

УДК: 004.021.3:351

Давиденко Олександр

Здобувач вищої освіти факультету економіки, менеджменту та психології

Державного торговельно-економічного університету

Науковий керівник: Дьяченко Ольга Володимирівна

кандидат економічних наук, доцент кафедри публічного управління та адміністрування

РОЛЬ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В АНАЛІТИЧНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Ключові слова: цифровізація, штучний інтелект, публічне управління.

Сучасне суспільство характеризується активним розвитком та всебічним використанням інформаційних технологій, що зумовлює, в тому числі, цифровізацію публічного управління. У Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки цифровізація визначається як «... насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними, що фактично уможливорює інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний простір» [1]. Значущість процесу цифровізації для публічного управління проявляється у суттєвій оптимізації та спрощенні комунікації як між окремими елементами структури органів влади, так і між державою та громадянами, а також у загальному підвищенні спроможності владних органів здійснювати ефективну управлінську діяльність.

Одним із ключових чинників такої оптимізації є потужний інформаційно-аналітичний потенціал, який надає цифровізація.

Метою дослідження є визначення впливу цифровізації на аналітичне забезпечення органів публічної влади.

Перший етап цифровізації у сфері державного управління припадає на середину XX століття з появою та розвитком перших електронно-обчислювальних машин. Зокрема, у Швеції в 1960-х роках ЕОМ почали використовувати для опрацювання демографічних даних населення країни [2]. Основним рушієм інтеграції комп'ютерних технологій в урядування стала потреба в опрацюванні великої кількості даних, які в умовах стрімкого кількісного розвитку суспільства та індустрії не змогли б бути фізично опрацьовані вручну. Збір та зберігання даних у цей період досі були покладені переважно на людей, але навіть можливості автоматичної обробки big data вже в деяких напрямках значно підвищили ефективність роботи органів публічної влади.

Наступний етап цифровізації можна пов'язати з появою та активним розвитком персональних комп'ютерів (кінець XX століття). Він характеризується, зокрема, розширенням функціоналу інформаційних систем, які стали здатні не лише обробляти, а й повноцінно збирати та довготривало зберігати значні обсяги інформації. Саме у цей період сформувалися концепції електронного урядування. Яскравим прикладом розвитку електронних державних послуг є Естонія, де ще у 1992 році почались практичні дії щодо реалізації цієї концепції. У 1997 році була створена інформаційна система державного управління (RIHA), яка забезпечувала інтеграцію різних державних баз даних, у 2001 році – запущена система міжвідомчого обміну даними, а з 2002 року почала працювати повноцінна система «держава – громадянин» для отримання електронних послуг [3].

Третій, сучасний етап (починаючи з другої половини 2010-х років) еволюції електронного урядування характеризується модернізацією інформаційно-аналітичного забезпечення органів публічної влади шляхом

інтенсивної інтеграції технологій штучного інтелекту (ШІ). Наприклад, у Китаї у 2017 році був сформований державний «План розвитку штучного інтелекту наступного покоління» [4]. У 2018 році у Франції була сформована стратегія «ШІ для людства», що передбачала розвиток нейромереж для впровадження у сфери охорони здоров'я, транспорту, охорони довкілля, оборони та безпеки [5].

Традиційні інформаційно-комп'ютерні системи забезпечують високошвидкісний та ефективний збір і обробку даних, однак їхній аналіз лімітується заздалегідь визначеними алгоритмами (наприклад, сортування за алфавітним, ключовим чи кількісним показниками). Недоліком є вразливість до аномальних або неструктурованих даних: будь-яка невідповідність вхідного пакету даних протоколам аналізу призводить до неможливості автоматичної обробки і вимагає прямого втручання людини. Натомість алгоритми ШІ здатні автономно ідентифікувати приховані закономірності та структурні зв'язки у даних, що дозволяє автоматично адаптувати їх під аналітичний процес. Як мінімум, ШІ може виділяти суперечливі або нетипові дані для подальшого прийняття рішень людиною, значно знижуючи потребу в рутинному ручному втручанні.

Перевагою інтеграції ШІ у сферу публічного управління є також прискорення процесу оцифрування державних архівів. Якщо традиційний процес конвертації паперових носіїв у цифрові вимагав трудомісткого ручного переписування або введення даних, технології ШІ дозволяють автоматично та швидко аналізувати відскановані документи та трансформувати їх у структурований цифровий текст.

Ще один аспект застосування штучного інтелекту в публічному управлінні – формування висновків. Якщо покладання прийняття повноцінних управлінських рішень на ШІ – на даний момент невирішене питання етики та філософії, то застосування лаконічних описів результатів аналізу із пропозиціями, сформованими ШІ, у якості «поради» для прийняття рішень людиною – вже дійсність як для малих приватних організацій, так і для державного сектору.

Таким чином, цифровізація сприяє значному розвитку аналітичного забезпечення органів публічного управління, що в свою чергу є одним із ключових чинників оптимізації управлінських процесів і формування ефективної державної політики.

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-p#Text>
2. Swedberg I. The impact of computerization on population registration in Sweden / I. Swedberg. – Technical Papers No. 65. – Bethesda, USA: International Institute for Life Registry and Statistics, 1996. – 16 p. URL: https://www.cdc.gov/nchs/data/isp/065_the_impact_of_computarization_on_pop_registration_in_sweden.pdf
3. Була Р. Модель цифрового урядування в Естонії. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*. 2024. №2 (74). С. 17–23. DOI: 10.32689/2523-4625-2024-2(74)-2
4. State Council of the People's Republic of China. A Next Generation Artificial Intelligence Development Plan. 2017.
5. France AI Strategy Report. *European Commission*. – 2021. URL: https://ai-watch.ec.europa.eu/countries/france/france-ai-strategy-report_en

УДК 658:004:502

Деменкова Валерія

Здобувачка вищої освіти факультету права, публічного управління і менеджменту

Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Зубар Іван, кандидат економічних наук, старший